

Дело C-595/23 [Cuprea]ⁱ

Преюдициално запитване

Дата на постъпване:

26 септември 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Corte di appello di Napoli (Италия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

7 септември 2023 г.

Наказателно производство срещу:

EDS

[...]

CORTE DI APPELLO DI NAPOLI

(АПЕЛАТИВЕН СЪД НЕАПОЛ, ИТАЛИЯ)

Специализирано отделение за превантивни мерки

[...]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз относно валидността и тълкуването на актове на институциите на Съюза (член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз).

ИСКАНЕ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ ПО РЕДА НА СПЕШНОТО
ПРЕЮДИЦИАЛНО ПРОИЗВОДСТВО

(член 107 от Процедурния правилник на Съда на Европейския съюз)

Corte di Appello di Napoli, специализирано отделение *ope legis* за превантивни мерки, [...]

ⁱ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

в хода на производството по възражение срещу изпълнението на наказание, повдигнато от:

EDS [...] [данни на жалбоподателя]

Като взе предвид молбата, подадена на 15.5.2023 г., с която се иска заличаване от Шенгенската информационна система (ШИС) на сигнала относно европейската заповед за арест, издадена срещу EDS от държавата членка Румъния за изпълнение на осъдителната присъда, постановена от Апелативен съд Букурещ № 148 от 10.7.2017 г., изменена от Върховния касационен съд на Румъния с решение № 32/A от 7.2.2019 г;

[...] [национално производство]

ОТБЕЛЯЗВА

§1. Фактическа обстановка

Държавата членка Румъния е издала европейска заповед за арест № 6536/2/2008 от 8.2.2019 г. на Апелативен съд Букурещ за изпълнението на румънска осъдителна присъда № 148 от 10.7.2017 г., постановена от същия Апелативен съд Букурещ, която е окончателна и подлежи на изпълнение по силата на решение № 32/A от 7.2.2019 г. на Касационния съд, с което тя е изменена в частта относно наказанието на EDS, като последният е осъден на лишаване от свобода за срок от 5 години и 6 месеца.

Същевременно държавата членка Румъния е въвела в Шенгенската информационна система (ШИС) сигнал в съответствие с член 26, първа алинея от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г. *(за създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси)* за задържането на EDS с цел предаването му на Румъния въз основа на европейска заповед за арест № 6536/2/2008 от 8.2.2019 г.

Поради това EDS е задържан в Италия на 13.1.2020 г. и е предаден на Corte d'appello di Napoli, компетентен да се произнеса по изпълнението на европейските заповеди за арест.

С решение № 20/2020 от 15.9.2020 г., което от 26.9.2020 г. е окончателно, Corte d'appello di Napoli отказва да предаде EDS на държавата членка Румъния, като същевременно признава румънската осъдителна присъда, на основание на която е издадена европейската заповед за арест, и разпорежда изпълнението на наказанието в Италия в съответствие с вътрешното ѝ право.

Ефективното изпълнение в Италия на признатото наложено на EDS наказание започва на 15.7.2022 г. съгласно италианското вътрешно право.

Впоследствие Corte d'appello di Napoli, в качеството си на изпълняващ признатото наказание съдебен орган, постановява в съответствие с член 673 от италианския Наказателно-процесуален кодекс прекратяването на изпълнението на наказанието с определение от 11.10.2022 г., което е необжалваемо, като същевременно отменя решението за признаване с мотива, че румънската осъдителна присъда, призната в Италия за целите на изпълнението, вече не подлежи на изпълнение.

До момента Румъния не е заличила сигнала срещу EDS съгласно член 55 от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г., нито е отменила европейската заповед за арест срещу него въпреки отказа за предаване и същевременното признаване за изпълнението на съдебното решение в Италия, както и неговото изпълнение в съответствие с италианското национално право.

На 24.8.2022 г. италианското министерство на правосъдието иска от държавата членка Румъния да заличи сигнала. Румъния отговоря на 30.8.2022 г., че европейската заповед за арест няма да бъде оттеглена поради отправянето на преюдициален въпрос до Съда на Европейския съюз и поради това производството е спряно.

С решение от 2.2.2023 г. Апелативен съд Букурещ оттегля преюдициалното запитване, отправено до Съда на Европейския съюз, и отхвърля искането на EDS за отмяна на европейската заповед за арест и за заличаване на сигнала в ШИС.

Поради това италианското Министерство на правосъдието иска от Апелативен съд Букурещ (с писмено уведомление от 9.3.2023 г.) и от румънското Министерство на правосъдието (с писмено уведомление от 9.5.2023 г.) да отменят европейската заповед за арест и да заличат сигнала в ШИС.

С решение от 11.3.2023 г. Върховният касационен съд на Румъния отхвърля жалбата на EDS, като постановява, че тъй като Италия е признала румънската осъдителна присъда за целите на изпълнението ѝ, всички въпроси, свързани с това изпълнение, са от изключителната компетентност на италианския изпълняващ съд в качеството му на съд в изпълняващата държава на признатото съдебно решение.

Поради това EDS отново възразява срещу изпълнението пред Corte d'appello di Napoli в качеството му на съд по изпълнението, като посочва, че въпреки че предаването му, поискано от Румъния на основание на европейската заповед за арест, е било отказано, и въпреки че румънската осъдителна присъда, на която се основава европейската заповед за арест, е била призната в Италия, и въпреки че изпълнението на тази присъда в Италия е започнато и прекратено, държавата членка Румъния все още не е отменила европейската заповед за арест и не е заличила сигнала в ШИС.

EDS изтъква пред запитващата юрисдикция, че тъй като той безуспешно е изчерпал всички средства за правна защита, с които разполага по силата на румънското право, това фактическо положение води до неправомерно ограничаване на неговата индивидуална свобода и на правото му на свободно движение, тъй като докато сигналът не бъде заличен от ШИС, той ще продължи да бъде задържан във всяка държава членка, в която отиде.

Като доказателство за това EDS предоставя писмени доказателства, че на 9.8.2021 г., след като Corte d'appello di Napoli постановява решението за отказ за предаване и преди да започне изпълнението на признатата присъда, той е отишъл на почивка в Гърция и е бил задържан от полицията на остров Миконос в изпълнение на същата издадена в Румъния европейска заповед за арест от 8.2.2019 г. В края на производството Егейският апелативен съд (Гърция) с решение от 8.9.2021 г. отказва предаването, тъй като съдебното решение, на което се основава европейската заповед за арест, вече е било признато в Италия за изпълнение след отказ за предаване.

Поради това, за да защити личната си свобода и правото си на свободно движение, EDS иска от Corte d'appello di Napoli, в качеството му на съдия по изпълнението на признатото наказание, да разпреди заличаването на сигнала в ШИС и отмяната на европейската заповед за арест или, при условията на евентуалност, да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз относно тълкуването и валидността на актовете на институциите на Съюза в съответствие с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

§2. Разпоредби на италианското вътрешно право

Член 18 bis от *Legge n. 69 del 22.4.2005 (Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri)* Закон № 69 от 22.4.2005 г. (*Разпоредби за привеждане на вътрешното законодателство в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки*), в редакцията му в сила към датата на съдебното решение, с което се отказва предаването на EDS на Румъния, предвижда, че Апелативният съд може да откаже предаването, „с оглед на изпълнение на присъда за лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, когато издирваното лице е италиански гражданин или гражданин на друга държава — членка на Европейския съюз, който законно и действително пребивава или се намира в Италия, при условие че апелативният съд разпреди това наказание или тази мярка да бъдат изпълнени в Италия в съответствие с вътрешното право“.

Ето защо, тъй като са изпълнени условията в полза на EDS, с решение № 20/2020 Corte d'appello di Napoli отказва предаването и постановява наложеното с румънската осъдителна присъда наказание въз основа на европейската заповед за арест да бъде изпълнено в Италия съгласно италианското вътрешно право.

Член 24 от Decreto legislativo n. 161 del 07.9.2010 (Disposizioni per conformare il diritto interno alla Decisione quadro 2008/909/GAI relativa all'applicazione del principio del reciproco riconoscimento alle sentenze penali che irrogano pene detentive o misure privative della libertà personale, ai fini della loro esecuzione nell'Unione Europea) (Законодателен декрет № 161 от 7.9.2010 г. *(Разпоредби за привеждане на вътрешното законодателство в съответствие с Рамково решение 2008/909/ПВР за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз)*) предвижда, че когато Апелативният съд откаже предаването, поискано чрез европейска заповед за арест, издадена въз основа на осъдителна присъда, и разпореди изпълнението на наказанието на територията на Италия, той трябва едновременно с това да признае за целите на изпълнението в Италия чуждестранната осъдителна присъда, на която се основава европейската заповед за арест, ако са изпълнени условията за това.

Ето защо, тъй като са изпълнени условията в полза на EDS, след като отказва предаването и разпорежда изпълнението на наказанието в Италия, с решение № 20/2020 Corte d'appello di Napoli признава румънската осъдителна присъда за целите на изпълнението ѝ в Италия.

Член 16 от Законодателен декрет № 161 от 7.9.2010 г. предвижда, че при постановяване на съдебното решение за признаване наказанието се изпълнява съгласно италианското право, [...] включително правилата по въпросите за амнистията и помилването.

На това основание, тъй като са изпълнени условията в полза на EDS, е установено, че признатото наказание (лишаване от свобода за срок от пет години и шест месеца) е погасено в размер на три години лишаване от свобода поради признатото със Закон № 241 от 2006 г. освобождаване от изтърпяване на наказанието.

Член 7 от Законодателен декрет № 161 от 7.9.2010 г. предвижда, че когато Италия е поискала изпълнението на италианска наказателна присъда в чужбина, вече не е възможно присъдата да се изпълни в Италия, след като изпълнението на същата присъда е започнало на територията на държавата на изпълнение, освен в случай на бягство на осъденото лице.

Следователно италианското вътрешно право предвижда, че след като чуждестранна осъдителна присъда, постановена от съдебен орган на

държава — членка на Европейския съюз, е била призната от друга държава членка за целите на нейното изпълнение там, и изпълнението на наказанието е започнало в изпълняващата държава, издаващата държава губи правомощието да изпълни наказанието, освен в случай на бягство на осъденото лице.

Поради това изглежда, че поради отказаното предаване, поискано по силата на европейската заповед за арест, признаването за целите на нейното изпълнение в Италия на румънската присъда и започването на изпълнението на наказанието по призната в Италия присъда, EDS има право да се отмени европейската заповед за арест, издадена срещу него от Румъния на 8.2.2019 г., както и да се заличи съответният сигнал, въведен в ШИС.

Следователно обстоятелството, че Румъния не е отменила европейската заповед за арест и преди всичко не е заличила съответния сигнал в ШИС, накърняват пряко, непосредствено и конкретно личната му свобода и правото му на свободно движение в Европейския съюз, тъй като той може да бъде задържан при преминаването на всяка европейска граница.

В италианското вътрешно право обаче не е предвидено правомощие на италианския съд в качеството му на съд в изпълняващата държава членка да постанови отмяна на европейската заповед за арест, издадена от друга издаваща държава членка, нито да заличи сигнала, въведен в ШИС от друга издаваща държава членка.

При това положение, като се приложи италианското вътрешно право при актуалната формулировка на неговите разпоредби, искането на EDS не може да бъде уважено, тъй като изпълняващата държава няма правомощия да разпорежи отмяна на европейската заповед за арест, издадена от издаващата държава, нито да разпорежи заличаване на сигнала, въведен в ШИС от издаващата държава.

Ето защо този извод следва да се разгледа от гледна точка на разпоредбите на правото на Съюза, за да се прецени дали последното може да се тълкува и да действа в смисъл, че на съда на изпълняващата държава се признава това правомощие.

§3. Разпоредби на правото на Европейския съюз

Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г. (*относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки*) предвижда, че съдебният орган на изпълняващата държава членка може да откаже предаването, когато заповедта е издадена с оглед на изпълнение на наказание и осъденото лице се намира или е гражданин, или пребиваващ в изпълняващата държава, при условие че изпълняващата държава поема изпълнението на наказанието съгласно националното си право.

Член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. (за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз) предвижда, че когато съдебният орган на изпълняващата държава откаже предаването съгласно член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г., следва да се прилагат и разпоредбите на посоченото Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. относно признаването с цел изпълнение на наказанията.

Поради тази причина, в случай че съдебният орган на изпълняващата държава откаже предаване съгласно член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г. и разпореди изпълнението на присъдата на територията на тази държава в съответствие с националното ѝ право, се прилага и член 22, параграф 1 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г., който предвижда, че издаващата държава не може повече да предприема мерки по изпълнение на наказанието, ако изпълнението му е започнало на територията на изпълняващата държава (като единственото изключение е в случай на бягство на осъденото лице).

По отношение на EDS съдебният орган на изпълняващата държава, Corte d'appello di Napoli, отказва предаването съгласно член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г., като разпорежда изпълнението на наказанието в Италия съгласно нейното вътрешно право след признаване на румънската наказателна присъда съгласно член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г.

Изпълнението на наказанието е започнало в Италия, като изпълняваща държава, т.е. Румъния, в качеството си на издаваща държава, е изгубила правомощието да изпълни наказанието съгласно разпоредбите на член 22, параграф 1 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. — осъденото лице [...] не е избягало, [поради което] изключението от правилото не се прилага.

Следователно EDS изглежда има право на отмяна на европейската заповед за арест, издадена от Румъния на 8.2.2019 г., и на заличаване на сигнала, въведен в ШИС от същата държава членка, тъй като съдът на изпълняващата държава е започнал изпълнението на признатото наказание в Италия и е обявил също, че това изпълнение е прекратено.

§3.1. Следователно трябва да се провери дали правото на Съюза предвижда правни средства за пряка защита на правото на осъденото лице да не продължава да бъде преследвано по силата на европейската заповед за арест и на сигнала в ШИС, след като изпълнението на признатото наказание е започнало на територията на изпълняващата държава.

В член 55, първа алинея от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г. (за създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система (ШИС) в областта на полицейското сътрудничество и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси) се предвижда, че сигналите, въведени в ШИС съгласно член 26 от посочения регламент, трябва да бъдат заличени в три отделни и самостоятелни случая: 1) когато лицето, чието предаване е поискано с европейската заповед за арест, е предадено на издаващата държава; 2) когато съдебното решение, на което се основава европейската заповед за арест, е отменено от компетентния съдебен орган съгласно националното право; 3) когато срокът на сигнала в съответствие с разпоредбите на член 53 е изтекъл.

В това отношение следва да се отбележи, че член 55 не предвижда заличаването на сигнал, въведен в ШИС в съответствие с член 26, в случай че предаването е отказано съгласно член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г., като се разпорежда изпълнението на наказанието на територията на изпълняващата държава в съответствие с националното ѝ право след признаване на осъдителната присъда по смисъла на член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г.

Според запитващата юрисдикция тази празнота се дължи само на липсата на нормативно съгласуване и трябва да бъде преодоляна чрез тълкуване.

Ясно е защо сигналът трябва да бъде заличен, когато лицето бъде предадено: европейската заповед за арест е изпълнена и следователно същото лице не трябва повече да бъде издирвано или арестувано във връзка с тази заповед, която вече е изчерпала действието си.

Ясно е също така защо сигналът не трябва да се заличава по принцип, когато лицето не е предадено: основанията за отказ за предаване са различни, някои от тях са задължителни, а други незадължителни, някои са временни, тъй като са свързани с временни условия или качества на издирваното лице, някои са приложими в някои държави членки, а в други — не.

Поради тези причини е напълно обосновано сигналът в ШИС да не бъде заличаван по правило, когато лицето не е предадено. Всъщност това лице трябва все още да бъде издирвано и евентуално задържано в изпълнение на една и съща европейска заповед за арест, макар и на различни места, време и/или условия.

По тази причина впрочем в членове 24 и 25 от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г. се предвижда правомощието на всяка държава членка да изисква от бюрото SIRENE на издаващата държава членка да приложи ограничителен знак за сигнала, който е пречка за изпълнението на действията, поискани с въведен в ШИС

сигнал, на територията на държавата членка, поискала да бъде поставен ограничителният знак. В този случай бюрото SIRENE на подалата сигнала държава членка е длъжно да постави ограничителен знак.

От друга страна, не е логично да не се предвижда заличаване на сигнала в ШИС в случаите, когато отказът за предаване е постановен съгласно член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г. с разпореждане за изпълнение на наказанието на територията на изпълняващата държава в съответствие с нейното вътрешно право, след признаване на осъдителната присъда съгласно член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г.

В този случай европейската заповед за арест е изпълнила функцията си, както в случая с предаването на лицето на издаващата държава.

Всъщност, при по-задълбочен анализ, когато лицето е предадено на издаващата държава, сигналът трябва да бъде заличен от ШИС, тъй като европейската заповед за арест е изпълнена и е изчерпала действието си. В този смисъл е и съображение 46 от същия Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 година, съгласно което *„Сигналите следва да се съхраняват само за срока, необходим за постигането на целите, за които са били въведени“*.

Но дори и когато предаването е отказано след признаването на чуждестранната наказателна присъда за целите на нейното изпълнение на територията на изпълняващата държава, европейската заповед за арест е изчерпала действието си. Това се дължи на обстоятелството, че член 22, параграф 1 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 година изрично предвижда, че издаващата държава не може да предприема мерки по изпълнение на наказанието, ако изпълнението му е започнало на територията на изпълняващата държава.

По тази причина е очевидно, че европейската заповед за арест е изпълнила функцията си както в случай, че е извършено предаването, така и в случай на отказ след като чуждестранната наказателна присъда е призната за целите на нейното изпълнение на територията на изпълняващата държава и изпълнението е започнало.

При това положение, тъй като член 55, параграф 1 от Регламент 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г. предвижда заличаване на сигнала в ШИС, в случай че предаването е било извършено, е напълно обосновано и логично да се счита, че по пътя на тълкуването тази разпоредба трябва да разпростре действието си и спрямо аналогичния случай, в който предаването е било отказано след признаване на наказателната присъда за целите на изпълнение на наказанието на територията на изпълняващата държава и след като изпълнението е започнало. Това е така, защото и в двата случая европейската заповед за

арест е изпълнила функцията си, поради което сигналът за нея следва да бъде заличен в ШИС в съответствие с предвиденото в съображение 46 от същия Регламент 2018/1862 на ЕС от 28.11.2018 г., съгласно което *„Сигналите следва да се съхраняват само за срока, необходим за постигането на целите, за които са били въведени“*.

Когато издаващата държава членка, която е въвела сигнала в ШИС съгласно член 26 от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г., не заличава сигнала в съответствие с член 55, параграф 1, изпълняващата държава членка може да поиска заличаването от бюро С SIRENE на издаващата държава членка, по аналогия с разпоредбите на членове 24 и 25 от същия регламент, когато бюро С SIRENE на издаващата държава е длъжно да добави ограничителния знак или в разглеждания понастоящем случай да заличи сигнала само въз основа на искането на изпълняващата държава.

Ако това тълкуване на правото на Съюза е правилно, молбата на EDS би трябвало да бъде уважена, тъй като Corte d'appello di Napoli (Апелативен съд Неапол, Италия), в качеството си на съд по изпълнението в държавата на изпълнение на признатото съдебно решение, ще трябва да поиска от бюро С SIRENE на държавата членка Румъния да заличи от ШИС сигнала относно европейската заповед за арест от 8.2.2019 г. срещу жалбоподателя.

Следователно е необходимо да се отправи преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС.

§4. Преюдициален въпрос.

Съдът на Европейския съюз е помолен да се произнесе по следния въпрос:

„Трябва ли, разглеждани заедно, разпоредбите на следните членове:

- член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.6.2002 г.,
- член 22, параграф 1 и член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г.,
- членове 24, 25, 26 и член 55, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г.,
- съображение 46 от Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета от 28.11.2018 г.,

да се тълкуват в смисъл, че:

1. когато изпълняващата държава е отказала да предаде лицето, издирвано от издаващата държава въз основа на европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на осъдителна присъда, и е признала присъдата, разпоредила е изпълнението на наказанието на своята територия в съответствие с вътрешното си право, и изпълнението е започнало, издаващата държава е длъжна да заличи въведения в ШИС сигнал и да отмени европейската заповед за арест,
2. докато издаващата държава не извърши отмяната и заличаването, съдебният орган на изпълняващата държава е оправомощен да поиска от бюрото SIRENE на издаващата държава да заличи сигнала в ШИС, а посоченото бюро SIRENE е длъжно да изпълни това искане?“.

§5. Искане за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство съгласно член 107 от Процедурния правилник на Съда на Европейския съюз

До Съда на Европейския съюз е отправено искане да се произнесе по реда на спешното преюдициално производство, тъй като при все че е започнато и прекратено изтърпяването на наказанието, с оглед на което е издадена европейската заповед за арест, призната за изпълнение в Италия след отказ за предаване, EDS не може да пътува в нито една държава — членка на Европейския съюз, без да е налице конкретна опасност от задържането му, докато в ШИС не бъде заличен сигналът, въведен от държавата членка Румъния във връзка с европейската заповед за арест от 8.2.2019 г., чието действие вече е изчерпано.

Следователно защитата на личната свобода и правото на свободно движение на EDS на територията на Европа зависи пряко от решението по преюдициалния въпрос.

Всъщност, ако по преюдициалния въпрос се постанови решение в посочения смисъл, сигналът в ШИС ще бъде заличен и жалбоподателят ще може да се движи свободно на територията на Европа, без да бъде задържан в изпълнение на румънската европейска заповед за арест от 8.2.2019 г., която вече е изчерпала действието си.

[...] [указания към деловодството на националния съд]

Неапол [...] 4.7.2023 г.

[...]